

ben, akár az államban még meg nem volt birtokot, sőt ellenkezőleg a túlnyomóan hosszú évek során keresztült politikai s igazgatási tekintetből tetleg elvont, jogilag azonban és időktől fogva minket megillető birtokunkat akarjuk visszazserezni.

Ezen legalázatosabb föllépésünk indokai következnek:

1. Mert egyházunkban és hazánkban, mint a keleti vallás keresztényei rendes kánoni helyzetbe óhajtnak jutni, azon helyzetbe, melyben már egyszer, még pedig emlékeztet meg a haladó idők óta voltak, s melyből csak a XVIII. században, az akkor uralkodott egyház-úldozási rendszer következtében estünk ki.

2. Mert cs. k. ap. Főlség előtt újabb beakarjuk bizonyítani, hogy egyházi rendezetlenség elvesztését még most is, 170 év múltával, mélyen fájlaljuk, s el nem viselhetjük, mert az abból reánk háruló károk kiapadhatatlanok, s megfosztanak minket lelki és lelkiismereti nyugalmtól.

3. Mert mi, a keleti egyház románjai, szerb hitsorsosaink irányában, az egyházban az egyházi szabályokhoz képest rendezett helyzetet kívánunk magunknak.

4. Mert vallásunk közjogi helyzete alapján részestlni akarunk mindazon jogokban és szabadságokban, melyeket szerb hitsorsosaink a nekik adott kiváltságok alapján bátorítlanul és biztosan élveznek.

5. Mert nem csak azon egyéni, lelkiismereti s vallás- gyakorlati szabadságra vágyódunk, melynél fogva ősi egyházunkhoz tartozhatunk vagy nem tartozhatunk, hanem ama tágabb, közös vallás szabadságra is az államban, azon joggal, melynél fogva az egyházi és iskolai ügyeket az egyházi szabályokhoz képest törvényes szabályozott állami főfelügyelet alatt önállóan szervezzük, igazgathassuk és rendezhessük; — mire nézve egyébiránt ezen legfőbb helyesebben kinyilatkoztatjuk, hogy ősi egyházunkat az igazságszerzésével szent ökömenikus apostoli vallásunk egységét és hitágazatát — szemben többi hitsorsosainkkal, bármily nemzetiséghez tartozzanak, tehát szerb hitsorsosainkkal is és az ő hierarchiájukkal — se megbontani, se gyöngíteni nem akarjuk, sőt mi ellenkezőleg a karloviçi főpapi szék irányában, az egyházi intézmények értelmében, koordinált helyzetet óhajtnak elfoglalni.

6. Mert megakarunk szabadulni az 1783. oct. 9. és 30. dikan, továbbá 1786. dec. 8. án kelt udvari rendelet nyomásától, a melyek következőket parancsolnak:

„Privilegia non unius nationis transilvanicae illi illyricae nationis in Hungaria penitus uniformanda non esse.“

„Episcopus transilvanicus ab omnibus, quibus natio illyrica in Hungaria fruitur, privilegiis exclusus erit.“

„Az erdélyi és bukovinai püspökök szintgy alárendelvék a karloviçi metropolitának, mint valamennyi többi nem: egyesült püspök, kivéve azon tárgyakban, melyek csak az illy nemzetet illetik, a neki adott kiváltságokhoz képest.“

E politikai intézkedések megszüntetését egyébiránt annál inkább bátorodunk kérni: mert a magyarországi 1791. 27. t. cz. az egyházunkhoz tartozó nemzetek vallás szabadságát különbség nélkül megállapítja s az acquirendum et possidendum bonorum, ac gerendum omnium officiorum ad instar deliquorum regnicolarum képességet föltétlenül megadta; az erdélyi 1791. 60. t. cz. pedig így szól: „Religio orientalis graeci riter non unita, quae iuxta leges hujus provinciae hactenus inter toleratas religiones recensita fuit, vigore praesentis articuli in libero suo exercitio confirmatur“; — mert továbbá főlség az 1851. dec. 31. diki császári nyilatkozatban kijelentette, hogy „minden törvényesen elismert egyházat közös nyilvános vallás gyakorlati jogában, ügyei önálló igazgatásában, valamint intézetei, alapítványai és pénzei birtokában és élvezetében megtartani és megvédeni akar“; — mert végezetül köztudomású, hogy nemzeti- ségi tekintetből egy keresztény vallás sem tesz különbséget hűei között, miért is valamely vallás minden tagjának egyenlő igénye van minden egyházi kegyeszerre és jogra, vagyis a hitán szerint: „Krisztus a fő, melylyel a hűek, mint a test tagjai, az Istennel a legszorosabb közösségben, egymáshoz pedig mint testvérek állanak.“

A mennyiben azonban legalázatosabb kérésünk az, hogy egyházunk eddigi hierarchiája Ausztriában megváltozzék, át vagyunk hatva azon igazságtól, hogy egyházunknak az 1700 dik évig fenállott állapotába való visszahelyezése, melyre törekszünk, természetesen folyó tény- leges egyházi szabályainkból s a hazai törvényekből, ugy- szentén a Főlség által valamennyi nép és keresztény vallásfelekezet részére kihirdetett korszerű államelvekből, s hogy idevágó kérelmünknek oly erkölcsi alapja van, melyet egyházi viszonyaink kánoni rendezésének szüksége mellett az ezen egyházhoz tartozó mindkét nemzetiség köztudalma tanusít, mire nézve a legutóbb lefolyt tizenhárom év alatt több folyamodás terjesztett cs. kir. apost. Főlség kormá- nya elé, s ezeknek következtében történt, hogy Főlség a három román nemzeti- ségi rendkívüli birodalmi tanácsos b. Saguna András püspök, feni Moesonyi András és b. Petrino Miklós legalázatosabb folyamodására 1860. sept. 27. dikan azon, reánk nézve biztató legfelső elhatározást mel- tóztatott kibocsátani, melyben kinyilatkoztatja, hogy a ke- leti egyházbéli románok számára föllátható főpapi székek nincs ellene.

Az egyházi hierarchiánk szükséges rendezésére vonat- kozó tényleges elméletek a következő egyházi szabályokon alapulnak:

1. a 34 dik apostoli kánonon: „Episcopus unus cuius- que gentis oportet scire, qui in eis est primus“;
2. az első ökömenikus zsinat 6-ik kánonján: „antiqui mores serventur“;

3. a második ökömenikus zsinat 2-ik kánonján: „Epis- copi ultra dioecesis in ecclesiis extra suos terminos ne excedant, nec ecclesias confundant“;

4. a harmadik ökömenikus zsinat 8 dik kánonján: „Unicuique provinciae pura et inviolata serventur iura, que ab initio et multis retro annis habet secundum consuetudi- nem, que iam olim servata est.“

Igy szólnak az egyházi szabályok a hierarchiai rend- ről; a mi pedig a történelmi s közjogi szempontokat illeti, ezeknek fölvilágosítása végett hivatkozni bátorodunk:

a) Antal konstantinápolyi patriarch-nak 1391. aug.

13-dikan kelt rendeletére, mely a munkácsi püspököt az erdélyi püspök alá helyezi;

b) következő királyi rendeletekre: Matthias Budae sabaato proximo ante dominicam Laetare 1479; Uladislaus in suburbio civitatis Albae Regalis die dominica ante festum ad vincula beati Petri apostoli 1491; ugyancsak Uladislaus Cassoviae quarta decima die mensis maii 1494;

c) azon tényekre, hogy nekünk még 1698 ban, midőn Erdély Ausztria alá jutott, s a szerbek bevándorlása és a karloviçi főpapi székek 1690-ben történt fölláthatása előtt, Barlaham személyében, ennek holtá után 1693 tól 1697-ig Theophilusban, 1698 tól 1700-ig pedig Athanasiusban voltak erdélyi érsekeink, tehát még az osztrák császárok alatt három erdélyi érsektünk, kik közül az utolsó az unióhoz állott át, minek folytán politikai részről akadályozva voltunk az érseki szék betöltésében, mert azt hitték, hogy a keresztény- nek követni fogják érsektük példáját. Ez azonban nem tör- tént, 65 év múlva, azaz 1765 ben egy püspököt octroy- áltak Erdély részére, a magyarországi bánsági hit- és nem- zetsorsosokat azonban számba sem vették, s rájuk hagyták, hogy az időközben Aradon, Temesvárt és Karansebes-Ver- sezen széket foglalt szerb püspökök följelöljék, vagy ne forduljanak. Így jutottak a két milliónál számosabb ke- leti vallású románok kénytelenségéből boldogabb időkhöz a 6—700,000 nél alig több szerb számára föllátható karlovi- çi főpapi szék és szerb püspökei alá!

Késébehozhatatlan tény tehát, hogy a nevezett or- szágból lakó keleti vallású románok politikai uton elren- delt egyházi helyzetükben kényelmetlenül és elégedetlenül érzik magukat, s továbbra is fölhasználnak minden kinál- kozó kedvező alkalmat, mely által előbbi kánoni helyzet- ket az egyházban, illetőleg annak elévülhetlen önkormány- zati jogait visszaszerezhessek — eddig fájdalom a nélkül, hogy valami vizsgában részestülhetek volna!

Jelen folyamodásunk, valamint azok is, melyeket az utóbbi tizenhárom év alatt benyújtottunk, az urban elhanyag- hit- és nemzetsorsosaink kérelmeinek csak folytatását ké- pezik. (Vége következik.)

Fokszán, mártius hó.

Az unio hüvelykes bittlkel történt hirdettetés napján ez év elején a moldva-fokszáni piacra vetődtem. Ne te ne! — mond egy itteni hentes az ott áruoló munteninak — hát te hogy mersz itt a mi helyünkön áruolni? Nem tudod hogy unio van? Te! csattant a moldován két fogcsora közt nyelvvel, — oly hang mely azt jelenti, mit a magyar hü- velyk s nagyujjával pattintva jelent — Csak eltakarodj, ha jót akarsz. — Ugyanott egy épület kereskedői fogást ta- nullam. Egy kelmekezeskedő kedélyesen beszélő társainak, hogy ő két rüffel mér, egyikkel — nyomd — igazival a fizetőknek, másikkal rövidbe a bitelező bojáróknak. De hát, hogy teheted azt? Kérlek tőle. Igaz lelkiismerettel, mert az fiát az én kötségen neveltél Berlinben, Párisban, tölem ingyen vásárolván, míg én a bitelezés miatt saját gyerme- kemnek nem adhatok kellő nevelést; ha valaha megfizet, azt hagyom gyermekeimnek. Itt társaskörökben, kit becsültel- cizmél akarnak tisztelni, ur helyett kalmárnak (negu- tatorule!) nevezik; oly nagy az ellenszenv a keresbojárás- — csokojás ellen. Ezek idegen, többnyire görögök, bol- gárokból lett jutoneczok, kik kiálthatnak sokat pöfékelnek a román nemzeti becsülettel; de hol csak lehet, becsületbeli visellel s tetteikkel ártalmára vannak. Mi a csokoj most? sybarita váz; eldobta nemzeti bélyegét, s idegent cserélt! Mivel már a disharmoniánál vagyunk, inrom kell önnök az itteni zenéről. Minap egy csokoj muzsikáltatta magát. Sze- renesétlenségemre a vendéglőben voltam. Van egy s alakú egyszersmind félvéd pánsip, egy arasznyit két hüvelyk- nyiig mintegy 30 náddaraból. Ezen borzasztó stüvítés és nyirvakolás történik. (Vajjon kellene-e a Muzeumnak?) Aztán van egy gitárfélsőb elpotrohosított pengedt, ezt kör- ömmel úgy rancsálják, hogy mellapoczkáján rezegnek hur- jai; aztán hegedűk, harsonák, gordonok, mintegy tízig való czigány kezében. E nem elég, itt mindig ének kíséri a ze- nét, vagy megfordítva. A primás tehát neki köszörszölődik, bizonyos középpontra teszi kezét, hadoráz a másikkal; pad- lásra mereszkeedik és ágaskodik s a legitortozatosabb, nem szív, hanem fejszagot bangokat erőszakolja ki magából. A község és a föld bájolva. Ugrázták, a miveltebbek toll alá mondatták maguknak a dévaj eszméket, s ragyogó pénzzel tömtek a dalnokot. Ha Tóti Dorka cimzora asz- szonyait a videni ördög lakodalmi személyzetével ösz- szelegyited, olyan volt e zsvaj. Jaj nekem boldogtalannak, mint a kurucizált öszszemorzoltannak. Mire kimenekültem, öszze kellett szednem eszméletemet, vajjon nem álmod- tam-e? Na magyar atyámfia aztán képzelheted, minő zene élvezetnek vagyok kitéve. Mult hónapban az itteni rendőrség tndomására jött s az illető feleket értesítette, (egyik mi valánk), hogy kirabolásra vannak kitéve. Egy- ken megtörtént, a mult héten. N. bojárnak alkonyattájban 1500 darab aranyat vitték el. A tolvaj nem kevésbé volt ostoba, mint gaz. Egyenest szokott mulatóhelyére ment inni, hol le is fülelték. Az ur cselédje volt. Nekünk ugyan olyan cselédünk nincsen, de jöjjön csak bármely czinkos, tudom gerundiumot viszen. *)

O. J.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Mint értesültünk, a helybeli polgárok lelkes ifju- ságából szintén alakulban van egy műkedvelő társulat, mely több előadást rendezend közhasznú célra. Ezen érde- kes előadások oly formán tervezetnek, hogy színészeink távoztával majd a nyáron a szinkörben minden hóban leg- alább két-három darab fog előadni. Az igazgató választ- mány elnökölt köztisztviselőben álló öreg hazánkfi. M. Ujfalvy Sándor ur kérését fel, ki a közkíváratnak hazafiai kész- séggel engedve, szíves is volt elvállalni ezen annyi nehéz- séggel járó elnökséget, melynek, ismerve kitűnő tapintatát,

*) Bizonyosan.

*) E levél későben jött kezünkbe, de érdekből mit sem ve- szítvén, közreadjuk.

Szerk.

Szerk.

erélyét és honfiai buzgalmát, dacára 70 éveinek, bizonyára óhajtott sikerrel fog megfelelni. A jövődelmet utczáinknak Kolozsvárhoz méltóbb járdákkal leendő ellátására fogják fordítani, oly czél, melyért közönségünk kétségtelenül szíve- sen áldozhat és élvezhet.

— Schmid Konrád ur — írja a „Sürg.“ bécsi leve- lezője — az erdélyi szász nemzetgyűlés nevében folyamodott az államminiszteriumhoz, kegyeskedjék a birodalmi tanács- nál kieszközölni, hogy ez minden okmányainak s ügydarab- jainak legalább egy példányát küldje át a szász nemzet- gyűlésnek. Az államminiszteriumnak átirata e kérést közlé a birod. tanácsosnál, kiemelve egyttal, hogy a szász n. gyűlésnek ezen részvéte a birod. tanács munkálatai iránt mily örvendetes jelenség. A baloldal brávókkal fogadta a kérelmet, mely pontosan teljesített; is fog; a jobb oldalon pedig még az is indítványoztatott volna, hogy a csehek s lengyelek a nekik járó példányokat is küldjék el a szász nemzetgyűlésnek.

— Beküldetett szerkesztőségünkhez „Az erdélyi gazdasági egyeslet évlapjai“ hetedik füzet. 1861. Az igaz- gató választmány megbízásából szerkeszté Nagy János egy- leti titkár.

— A Kisfaludy-társaság alapító tagjai közé léptek újban: káli Nagy Elek, Lévai Henrik, Madách Imre, Poméry János, Remellai Gusztáv, s idősb gróf Te- leki Domokos.

— A pest megyei tisztikar hallomás szerint minden hóban nyilvános tisztülést szándékozik tartani. A martius 27-dikén tartott első nyilv. ülésén igen csekély számú hall- gatósg volt jelen.

— Pozsonyban a jezsuiták vallási felolvasásokat kezdtek meg kizárólag férfiak számára.

— A „Hölgyfutár“ szerkesztését april 1-sőjén kezd- ve Balázs Frigyes és Bulyovszky Gyula veszi át, a lap ismét napilappá alakították át.

— A „P. H.“ írja: Midőn ő Felső Gesuatinal a jó- tékonyintézetet meglátogatta, gyászöltönyű hölgy állott utjá- ban és egy szót sem szólva, kénytelen nyujtott át. A ké- rvény tartalma volt, hogy az azt átnyújtó hölgy Turinba emigrált nevesnek — kinek nevét nem akarjuk megemlíteni — neje, ki Ausztria ellenségei között kitűnő helyet foglal el. Most azonban veszélyesen megbetegedett, s minthogy a nő, férje politikai iránya miatt, nem kaphatott utlevelet, ezért ő Felsőgéhez fordult. A nő még az nap megkapta ut- levelet.

— Peschiera várban tengerészeti kaszányát épít- nek, melynek költségvetése 60,000 frtban állapított meg.

— A „Wanderer“ azt fejtegeti, hogy a kérdéses sajto- per kimenetele mi befolyással kell hogy legyen e lap poli- tikai magatartására nézve. „Az tény — ugymond — hogy az alkotmányos értelemben vett ellenzéknek ha nem is minden életfeltétele, de minden biztos alapja elvétett, a tegnap- itélet s ennek indoklása által. S az ellenzék sajtónak sa- bályszertileg nem marad egyéb hátra, a helyiügyek illetőleg, mint a hallgatás, mit csak kivételkép szakíthatni meg. Egyelőre kell, hogy a mi sinormértékünk is ez legyen.“

— Dalmát, Horvátország és Slavonia király- ságok udvari. kancelláriája — melyért az államminiszterium- hoz interpellatio intéztetett, a dalmát országos vá- lasztmányok okot szolgáltatott, hogy következő jogi tiltakozást nyujtsanak be ő Felsőgéhez: „Az inémt egy dal- márt, horvát és szlavin királyági udv. kancellária hűv- címevel Ausztria népei előtt fölmerült horvát szlavin udv. ható- ság csak új aggodalmakat és fájdalmas érzéseket költhetett a dalmát nép nagy többségénél, a mely a Horvátországhoz való csatolással minden gondolatát elutasítja magától s nem akar irányában semmi közjogi viszonyt elismerni. Az orszá- gos választmány, mint az ezen hozzászólás ellen törvénye- sen és tünepélyesen felszólalt dalmát országgyűlés végrehajtó közlönye, nem mulaszthatja el e fájdalmas érzelmeket cs. k. ap. Főlség előtt kifejezni. Jóllehet pedig a fennevezett udv. kancellária hatásköre — az államminiszter ur ő exccjának a kö- vetek háza f. hó 17. tartott gyűlése előtt a kormány nevében tett nyi latkozata szerint — csak Horvátországra és Slavoniára fog szorítkozni, miért is az országos választmány meg van győ- ződve, hogy Dalmatiának e cimbe történt felvétele közjo- gunkra nézve valóságos káttással nem bir, nem is bírhat: e cimnek mégis nagyon kellemetlen és szomorító hatást kel- lett az országos választmányra gyakorolni, mert az, habár nem alapul törvényen, habár czéltalan és a valódi tényállás- sal ellenkező, de képes mindamellett egyfelől ébren tartani Horvátország jogosítlan és elbizakodott igényeit, másfelől pedig szítani koronaországunkban az egyenetlenség lángjait. Az országos választmány ennél fogva, országa jogait semmi tekintetben fedeztetlen nem hagyandó, az új horvát-szlavin udv. hatóságnak adott dalmát, horvát és szlavin királyági udv. kancelláriai czimból, a mennyiben ez Dalmatiára vo- natkozik, akár most, akár jövőre vonandó minden, akár jogi, akár tetleges következtetés ellen cs. kir. apost. Főlség előtt tiszteletteljesen óvást tesz.“

— III. Napoleont unokaöccse gyilkolja meg. Párisban, a mult héten annyi ember tódult a császári könyvtárba, hogy a bemenetelt meg kellett tiltani. E tila- lom oka sajtószert. A párisi nép ugyanis az e könyvtárban őrzött Nostradamus-jóslatot akará olvasni, melyben azt jó- vendőlik, hogy III. Napoleon csak 10 évig fog uralkodni és 1862 dik évben Páris mellett meggyilkolatik. Unokaöccse — folytatja a jóslat — a császár fiát megöli, a kormányt magához ragadja, mire nagy háború üt ki; egész Európa fegyvert ragad ellene, Párist elfoglalják a külföldi hatalmak, elpusztítják stb.

— Az „A. Pr. Ztg.“ bécsi levelezője írja, hogy az államminiszter Schmerling a csehországi püspökökhöz egy kibocsátványt intézett, melynek lényege következő: Emléke- ztetbe hozatik, hogy a cseh országos bizottmány határozata, mely szerint febr. 26-nak megünneplése az egész országban elrendeltetik, alkalmat adott a csehországi helytartótanácsnak arra, hogy a püspököket, e nap egyházi megünneplésére felhívja. A püspökök erre kijelenték, hogy ők a különböző politikai véleményekkel szemben az okt. 24-ki egyháztaná- csi kibocsátványaikban elfoglalt tárgyilagos vagyis közönyös álláspontjukat el nem hagyják. A miniszter ur azon kérdést

intézi a püspökökhöz, vajjon tárgyalagos álláspont-e az, ha a népképviselőt öhajítása ellenére vonakodnak egy nagylelkű császári tényre áldást kérni az égtől. Sőt ugy látszik, hogy az alkotmányhoz bi ragaszkodást pusztán pártügynek tekintik, s az alkotmány ünnepeit, azon tilalmas tüntetésekkel, melyeket az egyháztanácsi kibocsátványok idéztek elő, egy vonalra állítani merészkednek. Ez álláspontot a miniszter teljesen jogosulatlanul jelzi, s kijelenti, hogy az egyház-főnökök közreműködésüket oly lépéseknél, melyek a császári honatjai céljainak keresztültvitelére alkalmasnak találtnak, meg nem tagadják. S ha ezt tennék mégis, ez által mintegy az alkotmányellenes irányt támogatnák. Végre jövőre elvárja a miniszter ur, hogy ő Felségének azon kegyelmes céljait ellenében, melyek a birodalom alkotmányos megszilárdítására vonatkoznak, nem fognak cselekedni.

A „Győri Közlöny” írja, hogy Hübai színtársulata meghívást kapott egy éjszakamerikai igazgatótól — a szövetséges államok nagyobb városaiban rendezendő 50 előadásra, melyek kedvező sikerrel, még 30-al megtoldhatók. Az oda- és visszautazás költségei meglenének térítve, s minden előadásért az eredményhez képest 3—500 dollárt kapnának. A társulatnak körülbelül 25 tagból kellene állnia, tánczosok és jó czigány bandával ellátva.

A makói rabbi híveit az ugynevezett cochineinai vagy angol tyúkuk husának és tojásainak evéséltől eltiltá. A nagylelkű schachternek is szigorú parancsot adván, hogy ily tyúkokat schachterolni ne merészeljen. Miután az itteni zsidók közül majd mindegyiknek vannak ily tyúkjai, most azokat eladni készülnek. A tilalom okát nem tudják.

POLITIKAI HIREK.

Angolország. London, mart. 24. A „Times”-nak egy az olaszországi események felett okoskodó cikke is igazolni látszik azon közelebbi tudósításokat, melyek szerint Anglia külpolitikájában az olasz mozgalmakra nézve éppen nem kedvező fordulat állott be. A city lap nemcsak hogy semmi rokonszenvet nem mutat az olasz dolgok jelenlegi folyama iránt, sőt Garibaldi újabb fellépéséből azt következteti, hogy Victor Emanuel kormánya gyenge lábón áll. Cavour erős kormánya alatt, jegyzi meg a „Times”, az olasz szabadság lovagias bajnoka magányba vonult, s csak akkor lépett ismét a színpadra, midőn valamely nagy esemény volt készülben. Ricasoli eleget örökölt nagy előde politikájából, hogy a rögtön cselekvések emberét a tettek színhelyétől távolította. Az olasz nép vakon hitt Cavourban, és Ricasoli is csak azért bírta bizalmát, mivel Cavournak tanítványa volt. Ratazziban nem helyeznek ily bizalmat az ifjú Olaszország heves vért fiai; ennek következtése, hogy Garibaldi ismét előtérbe lép, hogy Milanóban a kiváltságosok és a bankettek, népkialtások kíséretében, újra napirenden vannak, s hogy egy mellék-parlament alakult, mely sokkal nagyobb népszerűséggel bír annál, mely Turiban székel. Ily körülmények közt nem is lehet csodálkozni, hogy a mazzinisták ismét felemelik fejüket, s hogy Milanóban a jelszó újra „Róma és Velence” Velence és Róma! Ez e pillanatban annyit jelent, hogy Aásztriát és Franciaországot egyiránt le kell győzni, pedig Olaszország még arra is képtelen, hogy Nápoly békességes birtokát biztosíthassa magának.

Franciaország. Páris, mart. 25. Garibaldi körntja s kivált a milanoi nyilatkozatok úgy látszik, itt egyáltalában nem tetszenek. Mondják, hogy a császár, az olasz követnek Nigra urnak eziránt megjegyzést is tett volna. Lavalette marquis Marseillebe érkezett a nehezen fog ismét Rómába visszatérni. Állomását, mint ügyviselő, egyelőre Belluno herceg tölti be; s a mint hallatszik, Lavalette ur visszahívása után a római követség nem fog új főnököt kapni. A lapok különféle okait találgatják e visszahívásnak. Némelyek azt mondják: Lavalette nem jól érezte magát Rómában, itt nem sokat hajtottak a török portán elkényeztetett követre, kinek ott minden szava parancs volt. Ezért maga kérte visszahívását. Mások szerint a császár maga kívánt volna szóbeli felvilágosítást a római dolgok állásáról. Vannak a kik roppant fontosságot tulajdonítanak e lépésnek s nem kevesebbre következtetnek belőle, mint a császár római politikájában egy nagyszerű s a szentszék iránt egészen kedvező fordulat. Legtöbben a Lavalette és Goyon közötti ismeretes meghasonlásban keresik a rejtély kulcsát. Sőt akad olyan „jól értesült” is, a ki a visszahívást a császár és a pápa ellen szőtt mazzinista összeesküvéssel hozza kapcsolatba, melyről a szentatyának kétségtelen bizonyítványai vannak, közölte azokat a marquisval s ez sietett Párisba kormányának jelentést tenni. A jövő fejt ki, melyik közölte meg a valót e sokféle hozzátétel között.

Olaszország. Turin, mart. 23. A királyi rendelet, mely a Garibaldi-csapatokat a rendes hadseregbe bekebelezi, alá van írva. Valamennyi Garibaldi tiszt eddigi rangját megtartva lép a seregredekbe. Ugyanezen kir. irat egy betedikt hadtest alakítását rendel, melynek parancsnoka Garibaldi lesz, tisztfjei mind a déli hadseregből fognak kinevezettni, kiegészítésére az 1845-i korosztálybeli újonczilleték fog fordítani s főparancsnoksági székhelye Turin leendő. Mindamellett, hogy e rendszabály az ezredek számának és így a kiadásnak is tetemes növekedésével jár, a polgári osztályban rendkívüli népszerűsége van; s e lehet az oka, hogy a rendes hadsereg a minden testületben kifejezni szokott előítéletnél fogva, úgy titkon morog ugyan a „kalandorokkal” való összeolvasztása miatt, de nyíltan nem tiltakozik, nem tüntet ellene. — Mazzini visszahívásának kérdése Garibaldi-val egyetértve elnapoltatott. — A milanoi papság kérésére intézett Gkribaldihoz, melyben kéri a tábornokot, eszközölne ki számára a kormány gyámolítását az egyházi főrend ellen, mely hazafias érzülete miatt üldözi.

Róma, mart. 25. A pápai udvarnál ismét komoly aggodalom uralkodik azon makacs baj miatt, melyben IX-dik Pius huzamosb idő óta szenved. Ő szentsége ugyan, a mikor csak fájdalmai engedik, mutatja magát a népnek s meg van parancsolva, hogy a szokott szertartásokban semmi változtatás ne történjék. Annál feltűnőbb volt vasárnap egyhete, hogy

a szent atya nem olvasott misét, hanem magán kápolnájában hallgatta azt s onnan közvetlenül ágyába vitette magát; hétfőn és kedden pedig egy biborokot sem bocsátott magához. Az orvosok félnek, hogy a „makacs baj” daczolni fog tudományukkal.

Némely jelek arra mutatnak, írja a „Wien. Corr.” hogy az olasz cselekvő párt komolyan szándékozik valamely kísérletet tenni az adriai tenger keleti partjai ellen. Valószínű látszik, hogy alkalmasint valamelyik siciliai kikötőben egy hajórát szereznek fel. A Zara feletti magaslaton, Melata sziget közelében már feltartóztattak az osztrák czirkáló hajók két, látszólag francia postagőzöst, melyek az azon táján való megjelenésük okául a „rosz időt” adták.

Turin, mart. 27. A követkamarában Maeschi magasztalta a francia szövetséget, Anglia ellen pedig kikelt. Mire Ratazzi ekép válaszolt: A kormány ugy Francia-mint Angolország szövetségére egyenlő súlyt helyez. Ezen két nemzetnek Olaszországgal egyesülése biztosítja a szabadság diadalát Európában. Ha a két hatalom közt szeszlettközés találna lenni, Olaszország elveit és érdekeit fogná követni.

Németország. Berlin, mart. 20. A Grabow-féle alkotmányos párt központi bizottsága egy kiáltványt bocsátott ki, mely a közelebről történt miniszterváltozás s a kormányon álló férfiak rövid jellemzésének előrebocsátása után így hangzik: Midőn a nemzetnek kezében van az eszköz arra, hogy az új választások által visszatérhessen a kifejles útjára, vagy azt ismét továbbra halaszssa, az alkotmányos párt szükségesnek látja, elveit még egyszer eleje terjeszteni. Ez elvek most is ugyanazok, melyekkel az egyestült országgyűlés idejében az abszolutizmus, 1849-ben a democatia és 1850—1858 a burocrat reactionarius kormány romlottsága ellen harcolt. Az alkotmányos párt most is azt óhajítja, mit eddig: „Eros és hatalmas dynastiát a Hohenzollern házból, és a nép jogainak teljes biztosítását”, ezekhez még „alkotmányos, igazságos és szabadelvű kormányt” s mindezeket nemcsak Porosz- hanem Németország érdekében is, szóval haladást minden téren, még a hadi szervezeten is. De mindezekre csak azt óhajítja megszavazni, mi elkerülhetetlenül szükséges, s a mennyit az ország saját megerősítése és a többi kormányzati ágak hátránya nélkül elviselhet. Az alkotmányos párt azt óhajítja, hogy a szolgálat-ídel legalább szabadságolások után tényleg megrövidíttessék, hogy a pótdók megszüntessenek és az államháztartásban az egyensúly helyre álljon, óhajítja, hogy a budget részletes előterjesztés után szavaztassék meg, óhajítja, hogy az állam jóvedelmének kezelése fölött valódi ellenörködést gyakorolhasson s „a szabadelvű politika követésének legnagyobb akadályát a felsőház jelen szervezetében látja.” A korona és a nemzet érdekében leginkább azért sajnálja az alkotmányos párt a dolgok jelen fordulát, mert azon intézmény alkotmányos reformját akadályozza, azon intézményt, mely jelen alakjában, a nép erejét, ha arra külső veszély elhárítása végett szüksége lesz, paralyssalni fogja, s mely a veszély idején, mert a nép szívében gyökeret verni nem tudott, s különösen belviharok idején, melyeket Isten távoztasson el hazánkról, a trónnak inkább veszedelmére, mint védelmére fogna szolgálni. Az alkotmányos párt reméli, hogy mindezek, kik elveit vallják, a viszályokást, mely a politikai meggyőződés alapját érintetlenül hagyja, kerülvén, a régi zászló körül fognak csoportosulni. A mint a kormányban világos lett, hogy az egymással alapjokban ellenkező elemeknek egymástól válniuk kell, így szükséges az is, hogy a feudális, alkotmányos és democat pártok is nyílt sisakkal lépjenek föl, hogy a korona, mely az országra hivatkozott, a viszonyokról biztos tudomást nyerhessen és megismerhesse az ország valódi közvéleményét. Csak így történhetik, hogy a jelen válság a haza boldogságának eszközlője legyen. Isten őrítse a hazát!

Berlin, mart. 26. A korona herceg azon igyekezik, hogy a szabadságúsg hajótöréséből megmentsen, a mit menteni lehet. Midőn az itteni rendőrfőnök, Winter kománytanácsos, egy igen jó hírből álló egyeniség, le akart mondani, a herceg hozzáküldötte egy meghitt emberét s rábeszélte, hogy maradjon. A trónörökös szabadelvűségének egy jelét látják abban is, hogy asztalához a hivatalban levő miniszterekkel együtt a lelépteket is meghívja. A kormánypart nagy tevékenységet fejt ki a kedélyek előkészítésében a bekövetkező választásokra. Az országot „monarchiai-alkotmányos” érzelmi szónokok utazzák be s a „Stern-és Kreuz-Ztg.” imrodorában beszélnek a „kärhozatos democatákról, kik a haladópárt álneve alatt megakarják dönteni a királyi székét.” Jellemző azonban, hogy ezen szónokok, némely keserű tapasztalatokból okulva, melyeket az izmos parasztok közt szereztek, mindig csak zsandárfedet alatt teszik politikai körntjokat. Mondják, hogy szó volna az egyetemi „társulatok” (Burschenschaft) rendőri uton leendő feloszlátásáról, mivel „túvornyáikban” országgyűlést játszanak, s fekete-veres-aranszin jelvényeket viselnek.

Frankfurt, mart. 27. A szövetségi tanács mai ülésében a Schleswig bekebelezése elleni bizottmányi javaslat elfogadtatott. Kurhessen beadta az osztrák javaslatra vonatkozó nyilatkozatát.

Hannau, mart. 22. A tudvalevő adómehtagadás alkalmával elkobzott ingóságok nyilvános elárverelése tegnap reggel lön megkísértve. Mindamellett, hogy az árverés napja a hirlapokban többször ki volt hirdetve, egyetlenegy vevő sem jelentkezett; az árverésre szánt helyiségben azonban feles számmal jelentek meg a legtekintélyesebb polgárok, hogy közvetlen tapasztalásból győződjének meg, mily egy érzellem uralkodik e tárgyban a város és vidék legalsó néprétegei. Egyetlen ígéret nem történt sem egyes tárgyakra, sem az egészre általában. A „Nat Ztg.” levelezője meg van győződve, hogy egy ily árverésnek Kurhessen bármely helységében ugyanezen eredménye lenne.

Oroszország. Varsó, mart. 20. Zamoyski hivatalnok, ki egy igaztó kiáltvány terjesztéséért befogatott, 200 kancsalutást kapott, hogy büntetésait kivallja. Nem volt kit kivallania; hanem meghalt a „szelid vallatás” következtében. Az „Op. nationale” e tényt következő eszrevé-

tellel kíséri: Így alkalmazzák a kivallatást egy oly országban, melynek saját törvényei azt sohasem ismerték, mely a varsói hercegség korában francia törvényekkel élt. Az oroszok ugy bánnak a lengyelekkel, a mint a törökök sem mernek bánni keresztény alattvalóikkal. Ha holnap azt hallanók, hogy Damaskusban egy zsidót vagy keresztényt kivallattak, általános lenne az európai kabinetek elszörnyedése. De miután ez csak Varsóban történt, nincs semmi ok a diplomatia kényelmes hallgatásának megszakítására!

A tveri nemesgyűlés néhány nap előtt feliratot intézett a császárhoz, melyben hivatkozva a febr. 19-ki cs. nyilatkozványra, a jobbágykérdés szabadelvű megoldása s egyszersmind némely korszerű reformok behozatala iránt kérelmeztek. Ezért a gyűlés tekintélyesebb tagjai befogattak. „Ha ily felirat miatt, jegyzi meg a „Dziennik Polski” elfogatások történnek, akkor Sándor czár szabadelvű nézetei iránt nem lehetünk többé kétségekben.

Törökország. Egy ragusai sürgöny jelenti: Martius 24-dikén Kojuskonál kemény csata volt 4000 basibozuk és 2000 felkelő közt. A törökök 14, a felkelők 4 halottat vesztettek. Mindkét részen több sebesült. A felkelők visszahúzódtak a közelfekvő hegyek közé. Alban-kreniczában a montenegroiak megverték a törököket.

Belgrád, mart. 27. A „Vidow Dan” az „Ost. d. P.”-nak felelve megjegyzi, hogy Szerbia csak a megállapított kötelezettségek teljesítését követeli; ez nem sérelem, ugyanazért a törökök bűtése bízottellen. Egyébiránt Szerbia viszatudja venni kelletlen vendégeit s meg is büntetni vakmerőségükért.

Görögország. A görög mozgalmakról négy újabb távirati sürgöny fekszik előttünk. Egyik mart. 20-ról jelenti Athenéből, hogy egy 40 főnyi földmívelő csapatot, kik a fővárosba akartak törni (?) 15- és 16-ik közti éjjel az úrjáratok szétverték s közülük 16-ot elfogtak. A hadi törvényszékek működését illetőleg törvényjavaslat terjesztetett a kamarák elébe. Az amnestia kérdése még nincs eldöntve. A másik sürgöny Triesztből szól, athenei mart 22-diki hírek után, melyek szerint két minisztertanács tartatott a király előlekte alatt. A naupliai felkelőknek adott fegyverszünet 48 órával meghosszabbított. Hahn tábornok utasításokkal ment a Nauplia előtti táborba. Hír szerint a király megkegyelmezett a felkelőknek. Mindenütt csend. A harmadik Athenéből mart. 22-ről így hangzik: A király az amnestiát tegnap írta volna alá. Folytonosan fogdassák az embereket. A hangulat komoly. A negyedik Konstantinápolyból martius 28-ról: Syrán át érkezett legújabb tudósítások szerint Nauplia megadta magát. A felkelés meg nem kegyelmezett vezetői elmenekültek.

Ujabbak. A „P. Lloyd”-nak írják Bécsből mart. 28-ról: Az Olaszországból jövő riasztó híreknek itt nem nagy fontosságot tulajdonítanak s meg vannak győződve, hogy a cselekvő párt megfeszített tevékenysége daczára, semmi komoly eseményről nincs mit tartani. Kétségenkívüli, hogy Bécsben a porosz fordulatot fel fogják használni, a régi tervek keresztültvitelére, melyek mint tudva van, oda vannak irányozva, hogy Poroszországot Ausztria olasz politikájának támogatására bírják. Az előleges lépések ez irányban már meg is tétettek volna.

Turin, mart. 27. A hivatalos lap egy rendeletet közöl, mely a déli hadsereg beolvasztását mondja ki a rendes hadseregbe. Az erre vonatkozó jelentés kifejti, mennyire szükséges, hogy a veszélyes dualizmus a nemzeti haderőben megszűnjék. Jövőre azonban nem fog több beolvasztás történni. Háboru esetében a kormány nem fogja megfosztani magát az önkényesektől, a kik azonban a háboru bevégzésével feloszlattatnak. A hír, hogy Mancini kilép a miniszteriumból, folyóvást tartja magát.

Frankfurt, mart. 28. A szövetségtanács tegnapi ülésében beadott kurhesseni nyilatkozat azt kívánja, hogy a szövetség teljesítse köteleességét. Az osztrák-porosz javaslatban homályos, hogy vajjon a „rendi urak” alatt az első kamara, az „alkotmányos ut” alatt az 1831- vagy 1849-i választó törvény értendő-e; végül, hogy a „szövetséggelenes” az országgal kiegyezés előtt vagy után törölendő-e ki.

Dresda, mart. 28. A mai „Dresd. Journ.” a porosz válságot Poroszország alkotmányos életére jótékony hatásúnak, régibb alkotmányos államokra befolyás nélkülinek jellemzi. A közép államoknak megszabadulva az igazgatás nyomásáról, most kevesebb okuk van aggodalomra és bizalmatlanságra a szövetség reform kérdése miatt. Ez határozó előlépés a közös célhoz vezető uton.

London, mart. 27. Az alsóház mai ülésében Layard kijelentette, hogy angol-belga kereskedelmi szerződés feletti alkudozások, belga követelések miatt felfüggesztettek.

Uj-York, mart. 14. A külsőszövetkezettek elhagyták Potomacot s Port Royal és Frederiksburg között készülnek ellentállásra. Beauregard tábornok a szövetséges hadsereg főparancsnokává nevezetett.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

Martius 31-kén: Nemzeti kölcsön 83.65. 5% Metalliques 69.15. Bank-részvény 820.—. Hitel-részvény 196.20. Váltó Londonra 136.30. Ezüst 135.—. Arany 6.44.

Martius 29-én: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyar országi 71.—. Erdélyi 67.75.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

NEM HIVATALOS.

(553)

(2-2)

A Budai sorsjegyeknek 7-dik húzása

15-dik junius helyett e folyó év **aprilis 30-kán**
fog történni
30,000 o. é. frt főnyereménnyel.

A legkisebb nyeremény, mely ezen sorsjegyek mindenikével a legkedvezőtlenebb esetben is okvetetlen elérhető, **60 — 70 — 80 osztrák forintot** tesz.

Ezen válalat Buda várossa 102 fekvő birtokai által van biztosítva, s ezen kívül még mint további biztosíték kezeskednek, 1,200,000 frt. értékű sorsolható föld-teher-mentesítési kötelezvények az alólt nagy kereskedő háznak ellenőrsége mellett, a válalat tartalma idejére ellátott alapörlesztési-pénztára által őriztetve. —

Bécs, február 1862.

J. G. Schuller és társai

Sorsjegyek kaphatók Kolozsvárt, DIETRICH SAMU kereskedésében.

(563)

(2-3)

Hirdetmény.

Csikvacsárcsi Lázár Ádám bites ügyvéd Erdélyben — elfogad mindennemű felbatalmazásokat. — Lakása: Maros-Vásárhelyt, nagy-szentkirály-utca 264 sz. a., jövő Szent-György naptól kezdve piacszoron a fiskus háznál. —

(562)

(2-3)

Könyvtárusi tanulónak

felvétetik egy 15—16 éves ifju, ki a szükséges képzettséggel bír, magyarul és németül ír és beszél, **Demjén László** könyvkereskedésében.

(557)

(3-3)

Báró Józsi Lajos ur önga. szamosfalvi birtokán, Szamosfalvának Kolozsvár felőli végétől kezdve lefelé nyúló berekben, az idény nyári legeltetésre, nagyobb számú tejelő tehenek, illő legeltetési bér mellett befogadtatnak.

(559)

(3-3)

A fiscalis korcsmárlási-jog

Szék mező-városban, folyó év aprilis 24-től, több évekre haszonbérbe adó. — Értekezhetni a tulajdonossal Kolozsvárt, belső szénutca 157 szám alatti szállásán.

(453)

(3-3)

WOLFF J.

MAGYAR KIRÁLY“ című gyógyszerárán Kolozsvárt legutányosbb gyári áron, és eredeti friss minőségben találtnak:

Mindenféle hasonszenvi, (Homoeopathisch) szerek, egyenként, és felszerelt szerekben is. Különbféle ruggyantából, (Kautschuk) sebészeti eszközök. Újabb találmányu bel- és külföldi divat-gyógyszerek.

Különösen:

ÁLTALÁNOS ÉTEK-POR, dr. Gölis-től Bécsben.
Valódi SEIDLITZI POR. Valód friss csukamáj olaj,
(Dorsch Leberthran-Öhl.) Palaczkokban, és font számra.

Bilini szeletkék, emésztő szer. **Giliszta Choccoládé és pogácsák.**
STEIER FÜNEDEV, mellbetegeknek. Valódi augsburgi élet-essencia,
dr. Kiesow-tól. **Ideg- és izom-essencia** G. J. Engelhofertől.
Növény fog-essencia Thausig bécsi fogorvostól.

A valódiságról jótállás mellett.

Ajánló emlékeztetés.

A valódiságról jótállás mellett.

BORCHARDT ORVOSTUDOR

Dr. SUIN DE BOUTEMARD

1862 évi tavaszi növényekből illatos növény-szappana

Ara egy bepecsételt eredeti csomagban 12 k. o. é.

1 csomagcska 70 kr-ával o. é.

illatos

fog-pasztája.

1/2 csomagcska 35 kr-ával o. é.

bizonyos mennyiségű növényi, nevezetesen illó és égvényolajos anyagokon kívül ásványi alkreszeket tartalmaz, mik e szappan hatását sajátosságossá és jellemzővé teszik. Nem csak, hogy ez a bört púhán s hajlékonyan tartja és ezáltal annak kipárolgását szabadabbá teszi, hanem még vegytani alkotászeineél fogva főlészivólag s változtatólag hat a bőrre, az alsó sejt-szövetre és a mirigyes szervekre, s ezeket új tevékenységre indítja. **Dr. Borchardt növény-szappana** annál fogva épen oly kitűnő szépítő szer, mint alkalmas arra, hogy az anynyira alkalmatlan porcsenek, fákadékok, pattanások s más bőrtisztatlanságok könnyű módon s rövid idő alatt eltávolíttassanak és a bőr az időváltozás minden hátrányos befolyásaitól megóvassék.

Mint tudva van, a különböző fogporok használata nemcsak nem elegendő a fogakat teljesen minden akadálytól megtisztítani hanem e szerek por-alakban az idő alatt a foghúsa részint hátrányosan hatnak, részint ártalmasan a fogzománczra. Ellenben a **paszta** (szappan) alak oly alaknak próbáltatott ki, mely a foghústerősítő hatásával egyszersmind a fogaknak legbizonyosabb, ártalmatlan tisztítását, valamint az egész szájjüreges annak szagára jótékony befolyást köti össze, s tehát méltán, mint **legjobb** érdemel ajánlatot, mi a fogak és foghúsművelésére s épen tartására — melyek az emberi szépség és egészség oly lényeges részei — azoknak beteges szenvedésektől megóvására alkalmas.

A fentebb ajánlott két cikk többszörös utánakészítés s hamisításait tekintetbe véve, méltóztassék a megvételnél pontosan arra ügyelni, hogy **Dr. Borchardt** es. k. kiv. szab. **növény-szappana** fehérre zöld írással nyomott, két végén **mellékelt pecsét**tel ellátott csomagocskákban árulatik, míg **Dr. Suin de Boutemard**-nak es. k. kizárólagos szabadalom alapján készült fogpasztája hátulsó oldalán **lila színnel s arany-bronzszal** eszközölt s hivatalosan bejegyzett czim-borítékával **Dr. Suin de Boutemard** **mellényomott családi-czimerét** s aláírása mássát viseli.

Az egyedüli hiteles raktárak fentebbi gyártmányokból kaphatók:

Kolozsvárt: **WOLFF J.** és **KHUDI J.** gyógyszer. **Abrudbányán:** Ferenczi Mihály; **Beszterczén:** Kelp és Dietrich & Fleischer; **Brassóban:** Steiner F.; **Déván:** Büchler A.; **Enyeden:** Bisztricsányi A.; **Erzsébetvárosban:** Schmidt A.; **Hátszegben:** Mátéfi Béla gyógyszer.; **Károly-Fehérvárt:** Rusz János; **Kézdi-Vásárhelyt:** Hankó László; **Kőhalomban:** Melas Ed. F. gyógyszer. **Maros-Vásárhelyt:** Fogarasi J. D.; **Medgyesén:** Vándory & Brandsch; **Szegvárt:** Misselbacher fia és Teutsch; **Sz.-Ujvárt:** Placintár és fia gyógyszer.; **Szász-Régenben:** Wachner Traugot; **Szászsebesen:** Weisörtel Ad. G.; **Szebenben:** Zöhrer J. F.; **Székely-Keresztúron:** Binder Márton; **Sepsi-Szentgyörgyön:** Vitályos Béla; **Sz.-Udvárhelyt:** Kauntz J. A. gyógyszer.; **Szeredában:** Gotsy A.; **Sz.-Somlyón:** Ruszka Ignác; **Tasnádán:** Szongott Jakab; **Tordán:** Velics G. és Wolff G. uraknál.

(264)

1/2

(1-6)

(449)

1/2 1862.

(6-8)

VIRÁGGYANTA (BLÜTHENHARZ) a háziállatok terméketlensége ellen,

mint:

ménlovak, kanczák, bikák, tehenek, disznók, juhok és kecskék.
A vele eszközölt kísérletek folytán mindig biztosan hat, s azért legjobban ajánlható.

A raktárnok uraknál e szer jóságáról számos bizonyítványok állnak megtekintésre.

Továbbá:

Királyi porosz és a királyi szász miniszterium engedélyével.

Az utánzástól mint a és bolyeg tilalom által törvényesen megóva.

KORNEUBURGI MARHAPOR

lovak, szarvasmarhák és juhok számára

A párisi, müncheni és bécsi állat-kimelési egylet által éremmel kitüntetve.

Az utánzástól mint a és bolyegtilalom által törvényesen megóva.

jónak találva több évi kísérletek által s egyszersmind a porosz király ő Felsége loistálóiában, ő Felségének vezérőrnagya s főlovászmestere ő nagyméltósága meghagyása folytán Willisen ur sokszoros próbáinál, dr. Knauer I. osztályu gyógyszerész és az összes királyi istállók főlovosa elismerése szerint, — mindig:

LONÁL: torok-mirigy, bélgyöres, étvágyhiány eseteinél, s különösen a lónak teljes épségben s tüzösen tartására.

SZARVASMARHANÁL: a vérteljesnél s a tehenek felpuffadásánál (szeles has), kevés, vagy rossz tejelésnél, melynek minősége ennek használata után meglepőleg javul, — tüdőbajoknál; bornyuzás alatt ennek teheneknél alkalmazása igen előnyös, valamint a gyöngye borjuk is láthatólag fejlődnek ennek beadása miatt.

JUHNÁL: máj-metely elhárítására, az altest rothadásánál s más bajainál, hol a tehetlenséget tönkre teszi.

Kapható valódi minőségben:

Kolozsvárt: Wolff J. gyógyszer.; Szebenben: Zöhrer F.; Dézszen: Krémer Samu; Nagybadányán: Popp S.; Szász-Régenben: Dietrich és Wagner; Tordán: Welits Gabor uraknál.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvárhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön kapható:

NÖVENDÉK IFJUSÁG IMAKÖNYVE.

Hithen megerősödött protestáns fiak és leányok számára írta **Medgyes Lajos**

Ara: nyomtató velin papíron, bőrbbe kötve, tokkal, 1 frt.

Díszkiadás, író-velin, bőrbbe kötve arany metszéssel, tokkal 1 frt 50 kr.

Utasítás

az Erdélyben megszüntetett tizedbejelentések valódiságának eljárásról, mely a hajdoni urbér-jogosított földesuraságok, ügyvédek, meghatalmazottak sat. szóval mindazoknak, kik urbéri tized-járandóságok valódiságával foglalkoznak különös figyelemükbe ajánlatik.

Ára 50 kr. Osz. ért.

Rákóczy Ferencz életéhez.

Zágoni Mikos Kelemen törökországi levelei.

A szerző saját kéziratából, életrajzi értekezéssel közli **Toldy Ferencz.**

2 kötet, ára 1 frt 50 kr.

Egyházi beszédek. Írta és mondá Jámor Pál. Ára 1 ft. 20.

A téli estékre Elbeszélések. Vadnai Károlytól. 2 Kötet ára 2 ft.

Vegyes cikkek nők számára, írta Szabó Richárd. Ára 1 ft.

A romai jog rendszere, tekintettel mai alkalmazhatóságára, vázlatban. Puchta Fr. Gy. után Récsi Emil által. Ára 2 ft.

Gazdasági növény élet-tan és Hooibrenk szőlőművelése, gyümölcsészeti és konyhakertészeti rendszere. Nevezetesen tekintélyek s öntapaszaltai alapján kiadja Jagocsi Péterffi József. Ára 1 ft. 80 kr.

Abuska. Csagataj török szó gyűjtemény. Török kéziratból fordította Vámbéry Armin. Előbeszéddelel és jegyzetekkel kísérte Budenz József. (A m. t. akadémia kiadása). Ára 1 ft.

Hellas és Roma. Az ó-kori remekírók fordításai. Kiadja a pesti kir. egyetem több tanára. I-ső füzet: **Urania** magyartotta Bartl Antal. Ára 40 kr.

Archaeologiai közlemények. Kiadja a magy. t. akadémia archeologiai bizottságja. I-ső kötet XII körjzi táblával. Ára 2 ft.

Ugyan ennek II-ik kötete nagy negyedréti képatlaszszal 8 ft.

Különbféle betegségek hasonszenvi gyógyítása. Írta dr. **Argenti Döme.**

Ára 4 frt.